Kâfirleri sevmenin ve onlara dostluk beslemenin haram oluşu ve bunun şekilleri

Türkçe — Turkish — تركي]

Salih b. Fevzân el-Fevzân

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ تحريم موالاة الكفار وعلامات موالاتهم ﴾

« باللغة التركية »

صالح بن فوزان الفوزان

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2014 - 1436

IslamHouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Soru:

Kâfirleri sevmek ve onlara dostluk beslemekten kasıt nedir ve bunun şekilleri nelerdir?

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah’adır.

Bu konuda vereceğimiz örnekler, amaçlanan şeyi beyan eder ve onu açıklığa kavuşturur. Bu sebeple biz hemen bu konuya geçip ilim ehli ile davet önderleri-nin zikrettikleri, kâfirleri sevmenin ve onlara dostluk beslemenin en önemli şekillerinden bazılarını zikredelim:

1. Onların küfrüne (inkârına) rıza göstermek veya onların kâfir olduklarında şüphe etmek veya onların kâfir olduklarını söylemekten kaçınmak veyahut da onların dinlerini methetmek.

Allah Teâlâ, küfre râzı olan kimsenin de kâfir olacağı konusunda şöyle buyurmuştur:

﴿ مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنۡ أُكۡرِهَ وَقَلۡبُهُۥ مُطۡمَئِنُّۢ بِٱلۡإِيمَٰنِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلۡكُفۡرِ صَدۡرٗا فَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿١٠٦﴾ ﴾

[سورة النحل الآية: ١٠٦]

"Kalbi îmânla dolu olduğu hâlde zorlanan kimse hariç, îmân ettikten sonra Allah'ı inkâr eden ve böylece göğsünü küfre açanlara (dînden dönenlere)**, Allah'tan gazap iner ve onlar için büyük bir azap vardır."**[1]

Allah Teâlâ, tâğût'u inkâr etmeyi gerekli ve şart kılarak şöyle buyurmuştur:

﴿ لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ ﴾ [سورة البقرة الآية: ٢٥٦]

"Dînde zorlama yoktur. Artık doğru eğriden (hak bâtıldan,hidâyet dalâletten, hayır şerden, îmân küfürden) **iyice ayrılmıştır. O hâlde, kim tâğûtu tanımayıp**

reddeder ve Allah'a îmân ederse, kopmayan sapasağlam bir kulpa tutunmuştur. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir."[2]

Allah Teâlâ, müşrikleri müslümanlardan üstün tutan ve onları tercih eden Yahudiler hakkında da şöyle buyurmuştur:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ نَصِيبًا مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ يُؤْمِنُونَ بِٱلْجِبْتِ وَٱلطَّٰغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هَٰٓؤُلَآءِ أَهْدَىٰ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ سَبِيلًا ﴿٥١﴾ ﴾ [سورة النساء الآية: ٥١]

"(Ey elçi!) **Kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanları** (Tevrat'tan ilim verilmiş olan Yahudileri) **görme-din mi? Onlar, "cibt"e ve "tâğût"a** (puta ve şeytana) **inanıyorlar.**(Allah'ı ve elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i) **inkâr edenler için de: 'Bunlar, îmân edenler-den daha doğru yoldadırlar' diyorlar."**[3]

2. Kâfirlerin hükmüne başvurmak (onların kanunlarıyla muhakeme olmak).

Oysa Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزۡعُمُونَ أَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدۡ أُمِرُوٓاْ أَن يَكۡفُرُواْ بِهِۦۖ وَيُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمۡ ضَلَٰلَۢا بَعِيدٗا ٦٠ ﴾ [سورة النساء الآية: ٦٠]

"(Ey elçi!) **Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilenlere inandıklarını iddiâ edenleri** (münafıkları) **görmedin mi? Tâğût'u tanımamaları** (inkâr etmeleri) **kendilerine emrolunduğu hâlde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.**"[4]

3. Kâfirlere muhabbet beslemek ve onları sevmek.

Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ لَّا تَجِدُ قَوۡمٗا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ يُوَآدُّونَ مَنۡ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوۡ كَانُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ أَوۡ أَبۡنَآءَهُمۡ أَوۡ إِخۡوَٰنَهُمۡ أَوۡ عَشِيرَتَهُمۡۚ ... ﴾ [سورة المجادلة من الآية: ٢٢]

"Allah'a ve âhiret gününe îmân eden hiçbir toplu-luğun; babaları, çocukları, kardeşleri veya kendi aşiretleri (soyları) **olsalar bile, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselere sevgi ve dostluk beslediğini göremezsin."**[5]

4. Kâfirlere meyletmek,onlara güvenmek, onları dayanak ve arkadaş edinmek.

Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ وَلَا تَرۡكَنُوٓاْ إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ فَتَمَسَّكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنۡ أَوۡلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ١١٣ ﴾

[سورة هود الآية: ١١٣]

"Zulmedenlere eğilim göstermeyin (meyletmeyin), **yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka** (size yardım edecek ve işlerinizi

üstlenecek) **velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz."**[6]

5. Müslümanlara karşı kâfirlere yardım etmek ve onlara destek olmak.

Oysa Allah Teâlâ mü'minler hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ سَيَرۡحَمُهُمُ ٱللَّهُۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٧١ ﴾ [سورة التوبة الآية: ٧١]

"Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin dostlarıdır.Onlar iyiliği emreder ve kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar ve zekâtı verirler. Allah'a ve elçisine itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hikmet sahibidir."[7]

Allah Teâlâ,kâfirler hakkında da şöyle buyurmuştur:

﴿ ۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَـٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ ﴾ [سورة المائدة الآية: ٥١]

"Ey îmân edenler! Yahudi ve hıristiyanları dostlar edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez."[8]

6. Kâfirlerin toplumlarına girip onlara karışmak, onların partilerine üye olmak,onların sayılarını çoğaltmak, (gerek olmadığı halde) onların vatandaşlıklarına geçmek, onların ordularında hizmet etmek ve silahlarının gelişmesine çalışmak ve katkıda bulunmak.

7. Kâfirlerin kanunlarını müslüman ülkelere getirmek ve müslümanları bu kanunlarla yönetmek.

Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ أَفَحُكْمَ ٱلْجَـٰهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ ﴾ [سورة المائدة الآية: ٥٠]

"**Yoksa onlar** (yahudiler, aralarında hüküm vermesi için) **cahiliye hükmünü mü istiyorlar?** (Allah'ın şeriatını akıl edip) **îmân eden bir topluluk için, hüküm bakımından Allah'tan daha güzel kim olabilir?**"[9]

8. Genel olarak kâfirlere dostluk beslemek, onlardan arkadaşlar ve yardımcılar edinmek.

Oysa Allah Teâlâ bunu yasaklayarak şöyle buyurmuştur:

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوۡلِيَآءَۘ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥١ ﴾ [سورة المائدة الآية: ٥١]

"**Ey îmân edenler! Yahudi ve hıristiyanları dostlar edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.**"[10]

9. Dinin hesabına kâfirlere yağcılık yapmak ve onlara şirin görünmek.

Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ ﴾ [سورة القلم الآية: ٩]

"**Onlar, senin kendilerine yaranmanı** (üzerinde bulundukları bazı şeylerde onlara yapmacık davranmanı) **arzu ettiler; o zaman onlar da sana yaranacaklardı.**"[11]

10. Kâfirlerle oturup kalkmak ve Allah'ın âyetleri ile alay ettikleri vakitlerde onların yanlarına girip oturmak da dînin hesabına kâfirlere yağcılık yapmaya ve onlara şirin görünmeye girer.

Oysa Allah Teâlâ bunu yasaklayarak şöyle buyurmuştur:

﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا۟ مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ وَٱلْكَـٰفِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ ﴾ [سورة النساء الآية: ١٤٠]

"**Oysa Allah size Kitap'ta** (Kur'an'da)**: 'Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini**

işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, onlarla oturmayın, aksi hâlde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirmiştir. Şüphesiz Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır."[12]

11. Kâfirlere güvenmek, müslümanları bırakıp onlardan sırdaş edinmek ve onları danışmanlar yapmak.

Oysa Allah Teâlâ bunu yasaklayarak şöyle buyurmuştur:

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ بِطَانَةٗ مِّن
دُونِكُمۡ لَا يَأۡلُونَكُمۡ خَبَالٗا وَدُّواْ مَا عَنِتُّمۡ قَدۡ بَدَتِ
ٱلۡبَغۡضَآءُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَمَا تُخۡفِي صُدُورُهُمۡ أَكۡبَرُۚ قَدۡ بَيَّنَّا
لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ ١١٨ هَٰٓأَنتُمۡ أُوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمۡ
وَلَا يُحِبُّونَكُمۡ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمۡ قَالُوٓاْ
ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ عَضُّواْ عَلَيۡكُمُ ٱلۡأَنَامِلَ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۚ قُلۡ
مُوتُواْ بِغَيۡظِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١١٩ إِن
تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡ وَإِن تُصِبۡكُمۡ سَيِّئَةٞ يَفۡرَحُواْ

بِهَاۖ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـًٔاۗ إِنَّ ٱللَّهَ
بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ﴿١٢٠﴾ [سورة آل عمران الآية: ١١٨-١٢٠]

"Ey îmân edenler! Sizin dışındakileri sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar, size kötülük yapmaktan asla geri durmazlar, sıkıntı (ve zorluğa) **düşmenizi isterler. Gerçekten onların kinleri ağızlarından çıkan sözlerinden apaçık ortaya çıkmıştır. Kalplerinde gizledikleri** (size karşı besledikleri düşmanlık) **ise daha büyüktür. Şüphesiz düşünüp anlamanız için size ayetlerimizi açıkladık. İşte bu,** (sizin onları sevmekte hatalı olduğunuzu gösterir ki) **onları sevdiğiniz** (ve onlara iyilikte bulunduğunuz) **halde, onlar sizi sevmezler** (size düşmanlık ve kin beslerler)**. Siz,** (Allah tarafından indirilen bütün) **kitaplara îmân edersiniz. Onlar sizinle karşılaştıklarında** (Kur'an'a) **îmân ettik, derler.** (O halde siz nasıl olur da onları seversiniz?) **Onlar birbirleriyle baş başa kaldıkları zaman da,** (müslümanların birbirlerine olan dostluklarını, sözlerinde bir olmalarını, İslâm'ın azîz, onların ise zelîl olduklarını gördüklerinden dolayı) **size olan kinlerinden parmakları-nın uçlarını ısırırlar.** (Ey Nebi! Onlara) **De**

ki: Kininizle (kahrolup) **ölün. Şüphesiz Allah, kalplerde olanı hakkıyla bilir.** (Ey mü'minler! Onların size olan düşmanlıklarından birisi de) **size bir iyilik dokunsa, bu onları üzer ve kederlendirir, başınıza bir belâ gelirse, buna da sevinirler."**[13]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hanımı Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

((خَرَجَ رَسُولُ اللهِ ﷺ قِبَلَ بَدْرٍ فَلَمَّا كَانَ بِحَرَّةِ الْوَبَرَةِ أَدْرَكَهُ رَجُلٌ قَدْ كَانَ يُذْكَرُ مِنْهُ جُرْأَةٌ وَنَجْدَةٌ فَفَرِحَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللهِ ﷺ حِينَ رَأَوْهُ فَلَمَّا أَدْرَكَهُ قَالَ لِرَسُولِ اللهِ ﷺ جِئْتُ لَأَتَّبِعَكَ وَأُصِيبَ مَعَكَ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللهِ ﷺ: تُؤْمِنُ بِاللهِ وَرَسُولِهِ؟ قَالَ: لا، قَالَ: فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ، قَالَتْ: ثُمَّ مَضَى حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالشَّجَرَةِ أَدْرَكَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ لَهُ: كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ، قَالَ: فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ، قَالَ: ثُمَّ رَجَعَ

فَأَدْرَكَهُ بِالْبَيْدَاءِ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَـرَّةٍ، تُـؤْمِنُ بِـاللهِ وَرَسُولِهِ؟ قَـالَ: نَعَـمْ، فَقَـالَ لَهُ رَسُـولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَانْطَلِقْ.)) [رواه مسلم]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Bedr'e doğru yola çıktı. Harratu'l-Vebera denilen yere varınca, cesareti ve kahramanlığı ile ünlü bir adam arkadan gelip Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yetişti.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbı adamı görünce sevindiler.

Adam Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e:

-Emrine girmek ve seninle birlikte savaşıp ganimet elde etmek için geldim, dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona;

-Allah'a ve elçisine îmân ediyor musun? diye sordu.

Adam:

- Hayır! dedi.

-Öyleyse geri dön! Çünkü ben bir müşrikten asla yardım istemem! buyurdu.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- dedi:

-Adam gitti, ağacın yanına vardığımızda tekrar gelip yetişti. İlk teklifini tekrarladı.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de önceki söylediklerini tekrar etti:

-Öyleyse dön! Ben bir müşrikten asla yardım istemem! buyurdu.

Adam ayrıldı, sonra Beydâ denilen yerde bize tekrar yetişti. Üçüncü kez teklifini yeniledi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona tekrar:

- Allah'a ve elçisine îmân ediyor musun? diye sordu.

Adam:

- Evet! dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

-O halde (haydi bizimle) **yürü!"**[14]

Bu âyet ve hadislerden oluşan naslardan, müslümanların durumlarına ve onların gizli sırlarına muttali olmalarına sebep olacakları ve müslümanlara zarar verebilecekleri işlerde kâfirlere görev vermenin haram olduğunu açıkça öğrenmiş oluyoruz.

12. Onunla müslümanlara başkanlık edecek, onları aşağılayacak, muvahhidleri boyundurukları altına alacak ve ibadetlerini eda etmelerine engel olacak idârî makamlara kâfirleri getirmek.

Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ ... وَلَن يَجۡعَلَ ٱللَّهُ لِلۡكَٰفِرِينَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ سَبِيلًا ١٤١ ﴾[سورة النساء من الآية: ١٤١]

"...Allah, mü'minlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir."[15]

İmam Ahmed -Allah ona rahmet etsin- Ebû Mûsâ el-Eş'arî'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiğine göre, Ebû Mûsâ el-Eş'arî şöyle demiştir:

((قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ لِي كَاتِباً نَصْرَانِياً، قَالَ: مَا لَكَ؟ قَاتَلَكَ اللهُ! أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ اللهِ تَعَالَى: ﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَـٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ... ﴾ [المائدة : ٥١]

أَلَا اتَّخَذْتَ حَنِيفًا؟ قَالَ: قُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! لِي كِتَابَتُهُ، وَلَهُ دِينُهُ. قَالَ: لَا أُكَرِّمُهُمْ إِذْ أَهَانَهُمُ اللَّهُ، وَلَا أُعِزُّهُمْ إِذْ أَذَلَّهُمُ اللَّهُ، وَلَا أُدْنِيهِمْ إِذْ أَقْصَاهُمُ اللَّهُ.)) [رواه أحمد]

"Ömer b. El-Hattab'a -Allah ondan râzı olsun-:

-Benim hıristiyan bir kâtibim var, dedim.

O da bana dedi ki:

-Yazıklar olsun sana. Allah senin cezanı versin. Allah Teâlâ'nın:

"Ey îmân edenler! (Mü'minlere karşı) **Yahûdî ve Hıristiyanları, dostlar edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır."[16] buyurduğunu işitmedin mi?**

Hanîf (Tevhîd ehlinden) **olan birini kâtip edinemez miydin?**

Ben de ona:

-Ey mü'minlerin emîri! Yazı işlerinde çalışması (kâtipliği) **benim içindir, dîni de kendisine aittir, dedim.**

Bunun üzerine o:

-Allah onları alçaltmışken, ben onları şereflendirip onlara saygı gösteremem. Allah onları zelîl kılmışken, ben onları yüceltemem. Allah onları uzaklaştırmış iken, ben onları (kendime) **yaklaştıramam."**[17]

13. Kâfirleri, müslümanların evlerinde onların mahremlerine muttali olmalarını ve müslümanların çocuklarını küfür üzere eğitmelerini sağlamak da, kâfirleri sevmenin ve onlara dostluk beslemenin önemli şekillerinden birisidir.

Nitekim günümüzde bu durum vuku bulmuş ve kâfirler; işçi, şoför, hizmetçi ve evlerde mürebbiye olarak çalıştırılmak üzere müslüman ülkelere getirilmiş ve

müslüman ailelerle aynı ortamda karma bir hayat yaşamaları sağlanmıştır.

14. Müslüman çocukları, kâfirlerin (Yahudi ve Hıristiyanların) okullarına, misyoner yetiştiren enstitülere, fakültelere ve kötü amaçla açılan üniversitelere kaydetmek ve müslüman çocukların, kâfir ailelerle birlikte ikâmet etmelerini sağlamak.

15. Giyim, kuşam, konuşma ve diğer hallerde kâfirlere benzemek. Çünkü bu durum, kendisine benzemeye çalışılan kimseyi sevmeyi gerektirir.

Oysa Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu yasaklayarak şöyle buyurmuştur:

((مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ.)) [رواه أبو داود وأحمد]

"**Her kim, bir topluluğa benzerse** (onların giyindiği gibi giyinirse, gittiği yolda giderse ve onların işlediği fiilleri işlerse), (günah ve sevap bakımından) **o da onlardandır.**"[18]

Bu sebeple kâfirlerin gelenek ve göreneklerinden, ibadetlerinden, özellik ve ahlâkından olan konularda kâfirlere benzemek haramdır.

Örneğin sakalları tıraş etmek, bıyıkları uzatmak, gerek olmadığı halde onların diliyle konuşmak, onlar gibi giyinmek ve onlar gibi yemek ve içmek gibi...

16. Gerek ve zaruret olmadığı halde kâfirlerin ülkesinde ikâmet etmek.

Bunun içindir ki dînini emirlerini yaşayamayan mustaz'af müslümanın, hicret etmeye gücü yetiyorsa, kâfirlerin arasında ikâmet etmesi haramdır.

Nitekim Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ قَالُوا۟ فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا۟ كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ قَالُوٓا۟ أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةً فَتُهَاجِرُوا۟ فِيهَا ۚ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا ٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلْوِلْدَٰنِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُو۟لَٰٓئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ ﴾

[سورة النساء الآيات: ٩٧-٩٩]

"(Kâfirlerin diyarında kalıp hicreti terk ederek) **nefislerine zulmedenlere melekler, canlarını alırken** (onları azarlayıp şöyle) **derler:** '(Dininiz konusunda) **ne işle meşguldünüz? Onlar: 'Biz, yeryüzünde** (zulüm ve kahrı kendimizden savuşturmaktan) **âciz kimselerdik, derler. Melekler** (onlara)**: Allah'ın arzı, geniş değil miydi?** (Dininiz konusunda emîn olabilmeniz için bulunduğunuz yerden başka bir yere) **hicret etseydiniz ya! derler. İşte bunların barınağı, cehennemdir. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.** (Kendilerinden zulüm ve kahrı savuşturmaya) **gücü yetmeyen erkek, kadın ve çocuklardan âciz kimseler ve** (içerisinde bulundukları zor durumdan kurtulmaya) **hiçbir yol bulamayanlar** (bu kötü dönüş yerinden) **müstesnadır.Umulur ki Allah,** (hallerini bildi-ğinden dolayı) **bunları affeder. Allah, çok affedici ve çok bağışlayıcıdır.**" [19]

Allah Teâlâ, hicret etmeye gücü yetmeyen kimseden başkasının kâfirlerin diyarında ikâmet etmesini mazur görmemiştir.

Aynı şekilde, insanları Allah'ın yoluna dâvet etmek ve İslâm'ı yaymak gibi dîni bir menfaat için kâfirlerin

diyarında ikâmet eden kimse de bu konuda mazur görülmüştür.

Müslümanın, kâfirlerin ülkesine gitmek için şüpheleri savacak dînî bir ilme, şehvetlere karşı duracak bir îmâna sahip olması, dîninin emirlerini açıkça yerine getirmesi, müslümanlığıyla şeref duyması, şer ve fitne yerlerinden uzak durması, düşmanlarının hile ve desiselerine karşı dikkatli olması şarttır.

Aynı şekilde Allah'ın yoluna dâvet etmek ve İslâm'ı yaymak için kâfirlerin ülkesine yolculuk yapmak, kimi zaman câiz, kimi zaman da farz olur.

17. Kâfirleri methetmek, onları müdafaa etmek, uygarlık ve medeniyette onların yüceldiklerini belirtmek, bâtıl inançlarına ve bozuk dînlerine bakmaksızın, onların ahlâk ve becerilerini beğenmek:

Oysa Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ ﴾

[سورة طه الآية: ١٣١]

"(Ey Nebi!) **Onları sınamak için onlardan bir kısmını faydalandırıp eğlenmelerini sağladığımız dünya hayatının süsüne gözlerini dikme! Rabbinin rızık** (ve sevabı, kendilerini faydalandırdığımız dünya hayatının süsünden) **daha hayırlı ve daha devamlıdır."** [20]

18. Kâfirlere tâzim göstermek, "ekselans" lakabı gibi, onları yücelten lakaplar kullanmak, onlara selâm vermek, oturumlarda ve yollarda onlara öncelik vermek.

Oysa Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu yasaklayarak şöyle buyurmuştur:

((لاَ تَبْدَءُوا الْيَهُودَ وَلاَ النَّصَارَى بِالسَّلاَمِ، فَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاضْطَرُّوهُ إِلَى أَضْيَقِهِ.))[رواه مسلم]

"Yahûdî ve hıristiyanlara ilk önce selâm veren siz olmayın. Onlardan birisiyle yolda karşılaştığınız zaman onu, yolun dar olan tarafına doğru sıkıştırın." [21]

19. Müslümanların tarihini bırakmak ve özellikle kâfirlerin dînî merâsimlerini ve bayramlarını gösteren milâdî takvim gibi tarihleri kullanmak. Çünkü milâdî takvim, İsâ -aleyhisselâm-'ın doğum yıldönümünü

hatırlatan bir takvimdir. Bu takvimi, hıristiyanlar kendi yanlarından uydurmuşlardır. Yoksa İsâ -aleyhisselâm-'ın dîninde böyle bir şey yoktur. Bu sebeple milâdî tarihi kullanmak, onların sembol ve bayramını ihyâ etmeye iştirak etmek demektir

Sahâbe -Allah onlardan râzı olsun- bundan kaçınmak için bir tarih konulmasını istediklerinde, ikinci halîfe Ömer -Allah onlardan râzı olsun- kâfirlerin tarihlerini kullanmaktan vazgeçip Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hicretini, tarihin başlangıcı olarak kullanmaya başladılar.Bu olay,kâfirlerin hususiyetlerinden olan bu ve buna benzer şeylerde onlara aykırı davranmanın farz olduğuna delâlet eder.

20. Kâfirlerin bayramlarına iştirak etmek veya bu bayramları düzenlemelerine yardım etmek veya bu münasebetle onları tebrik etmek veyahut da bu bayramların düzenlendiği yerlerde hazır bulunmak.

Allah Teâlâ'nın:

﴿ وَٱلَّذِينَ لَا يَشۡهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّواْ بِٱللَّغۡوِ مَرُّواْ كِرَامٗا ٧٢ ﴾ [سورة الفرقان الآية:٧٢]

"(Rahmân'ın kulları) **Onlar ki, yalan yere şâhitlik etmezler. Boş ve kötü lakırdıya rastladıkları zaman, yüz çevirip vakarla geçerler.**"[22]

Sözü, tefsirciler tarafından:

"(Rahmân'ın kullarının hasletlerinden birisi de) **kâfirlerin bayramlarında hazır bulunmazlar...**"

Şeklinde tefsir edilmiştir.

21. Kâfirlerin çirkin isimleriyle isimlenmek (çocuklara onların isimlerini vermek). [23]

Oysa Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ve Abduluzzâ (Uzza'nın kulu) ve Abdulkâbe (Kâbe'nin kulu) gibi şirkî isimleri değiştirmiştir.

22. Kâfirler için Allah'tan istiğfarda bulunmak ve onlara rahmet okumak:

Oysa Allah Teâlâ, kâfirler için istiğfarda bulunmayı ve onlara rahmet okumayı mü'minlere haram kılmıştır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرۡبَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ١١٣ ﴾ [سورة التوبة الآية: ١١٣]

"(Şirk üzere ölüp) **cehennem ehli oldukları onlara apaçık belli olduktan sonra akrabaları bile olsalar, müşrikler için** (Allah'tan) **af dilemek, ne Nebi'ye, ne de îmân edenlere yaraşır** (uygun düşer)**."**[24]

İşte bu saydıklarımız, kâfirleri sevmenin ve onlara dostluk beslemenin haram olduğunu açıklayan bazı örneklerdir.

Allah Teâlâ'dan selim bir akîde ve güçlü bir îmân dileriz.

O, her şeyde kendisinden yardım istenen yegâne ilahtır.

[1] Nahl Sûresi: 106

[2] Bakara Sûresi: 256

[3] Nisâ Sûresi: 51

[4] Nisâ Sûresi: 60

[5] Mümtehine Sûresi: 22

[6] Hûd Sûresi: 113

[7] Tevbe Sûresi: 71

[8] Mâide Sûresi: 51

[9] Mâide Sûresi: 50

[10] Mâide Sûresi: 51

[11] Kalem Sûresi: 9

[12] Nisâ Sûresi:140

[13] Âl-i İmrân Sûresi:118-120

[14] Müslim, hadis no: 3388

[15] Nisâ Sûresi: 141

[16] Mâide Sûresi: 51

[17] İmam Ahmed rivâyet etmiştir.

[18] İmam Ahmed, hadis no: 2/50. Ebu Davud, hadis no: 4/314. İbn-i Teymiyye, "İktidâu's-Sıratı'l-Mustakîm", c: 1, s: 279'da hadisinin senedinin ceyyid/iyi olduğunu söylemiştir. Suyutî de "el-Câmiu's-Sağîr", hadis no: 5893'de hadisin hasen olduğunu belirtmiştir.

[19] Nisâ Sûresi: 97-99

[20] Tâhâ Sûresi: 131

[21] Müslim, hadis no: 4030

[22] Furkan Sûresi: 72

[23] Öyle ki bazı müslümanlar, yaşadıkları toplumlarında babaları, anaları, dedeleri ve ninelerinin isimleriyle bilinen isimleri bırakıp erkek ve kız

evlâtlarına yabancı isimler vermektedirler. Lara, Melisa, Rosa, Suzan, Linda, Manolya ve Yara gibi isimler bunlardan bazılarıdır. (Çeviren)

[24] Tevbe Sûresi: 113